

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som et led i aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi i 2001 blev det aftalt, at der skulle ske en justering og præcisering af rådighedsreglerne for kontanthjælpmodtagere i lighed med de justeringer, der er sket for forsikrede ledige.

I nogle af de høringssvar, vi har modtaget på nuværende tidspunkt, har jeg bemærket, at det fra forskellige sider nævnes, at dette lovforslag er for slapt, og der rejses kritik af, at der fortsat er tale om, at det kommunale skøn er indbygget i loven. Jeg opfatter kritikken som udtryk for en direkte mistro til, at de kommunale medarbejdere kan skelne mellem, hvornår en kontanthjælpmodtager modtager hjælp alene på grund af ledighed, og hvornår der er tale om hjælp på grund af problemer ud over ledighed. Det er jo netop dette skøn, der er grundlaget for, at der kan ske en korrekt visitation, så der kan ske en hurtig tilmelding i AF-systemet af de kontanthjælpmodtagere, der alene har ledighed som problem, og det er i sagens natur med til at sikre en ensartet aktivering af forsikrede og ikkeforsikrede.

For mig at se er det vigtigt, at der sker en hurtig afklaring af den situation, uanset hvilket system de kommer fra, og at der sker en ligestilling af rettigheder og pligter, og derfor hilser vi velkommen, at også kontanthjælpmodtagere efter dette lovforslag fremover skal være aktivt jobsøgende. Det er også på sin plads, at der sker en præcisering af, hvad gyldig grund til ikke at opfylde rådighedsreglerne er.

Den del af forslaget, der drejer sig om skærpede regler for udeblivelse fra aktivering, ser vi også som en tilpasning af de to systemer. Her er det værd at nævne, at med indførelsen af ufravigelige sanktioner i tilfælde af udeblivelse fra aktivering er der kun tale om de kontanthjælpmodtagere, der alene har ledighed som problem. I Socialdemokratiet er vi godt klar over, at det her er pisken mere end guleroden, der er i sving, men der er rent faktisk kun ét redskab, der kan være adfærdsregulerende for disse personer, og det er at ramme dem på pengepungen. Derfor kan vi, selv om vi har været meget betænkelige ved det, tilslutte os, at fradragsprocenten i kontanthjælpen hæves fra 20 til 30.

Overordnet er målet med dette forslag at sikre en sammenhæng og øget kvalitet i aktiveringen, som i den sidste ende skal komme den ledige til

gode. Men det fremgår også af forslaget, at det sigter mod en mere ensartet praksis i kommunerne, hvilket jeg håber kan blive resultatet, så vi forebygger yderligere kritik af aktiveringsindsatsen fremover.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne spørge de socialdemokratiske ordfører i al stilfærdighed: Hvorfor mener Socialdemokratiet, at mennesker på kontanthjælp, der udelukkende har ledighed som problem, skal have en markant mildere rådighedsforpligtelse end mennesker, som har haft et solidt fodfæste på arbejdsmarkedet, som har forsikret sig i en arbejdsløshedskasse, og som er blevet ledige? Hvorfor skal der være denne forskel? Jeg vil gerne høre svaret fra Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg blev til gengæld lidt forundret, for jeg synes, jeg hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at formålet med dette her var at sikre en mere målrettet og seriøs aktivering. Hvordan i alverden kan man forestille sig, at øgede sanktioner, strengere straf og mere stramme rådighedsbegreber skulle føre til en øget kvalitet i aktiveringsbestrebelse? Jeg forstår overhovedet ikke sammenhængen. Det, der er tale om, er jo, at man ændrer straffesystemet.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at i Socialdemokratiet så vi helst, at alle var medlem af en a-kasse og på den måde var inde under de samme regler. Der er tale om en forsikringsordning, som man tegner frivilligt, og der er nogle aftalte spilleregler på området, men i social lovgivning som sådan er der et skøn inde i billedet, som gør, at det vil blive sværere at køre direkte ud efter de samme regler.

Med hensyn til stramningerne, der går den anden vej, som fru Jette Gottlieb siger, er det for os afgørende, at der er nogle systemer på arbejdsmarkedet, som handler om rettigheder og pligter. De to ting hører nu engang sammen, og vi ønsker, at der skal være så stor en ligestilling som overhovedet muligt mellem rettigheder og pligter, både i sociallovgivningen og arbejdsmarkedslovgivningen.